

[Per Stig Møller]

Torben M. Andersen i går i Ugebrevet Mandag Morgen sagde, at man faktisk ikke længere er interesseret i de store fondsdannelser, at borgerne selv vil placere deres midler, og at vi går over i retning af mere individuelle placeringer i fremtiden; det andet hører fortiden til.

I forlængelse af dette vil jeg sige, at der jo er mange virksomheder, der har brug for aktiekapital, og som i dag ikke får noget fra de store fonde. Hvis nu regeringen havde ladet være med at komme med sin meget negative behandling af aktiemarkedet, ville dette lovforslag få langt bedre vilkår i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jamen jeg synes, der var meget sund nationaløkonomi i det, hr. Per Stig Møller sagde, jeg lyttede faktisk med interesse. Jeg forstår så bare ikke, hvorfor man har fremsat det forslag, som man har. Det, man skulle have foreslået, var, at man delte Lønmodtagernes Dyrtingsfond op og gav folk mulighed for at vælge alternative placeringer. Det, man har foreslået, er jo, at de skal vælge forbrug. Det er præcis det, flere ordførere nu har spurgt om: Hvordan kan det være, for det plejer ikke at være nogen stor konservativ dyd, at man beder folk om at gå ud og bruge pengene i stedet for at opspare og investere. Så jeg synes stadig væk, der mangler et eller andet i ræsonnementet.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Først må jeg lige gøre hr. Jørgen Estrup opmærksom på, at hvis folk først står med disse penge i hånden, er det jo ikke sikkert, at den fornuftige skatteyder, fordi De Konservative her i forslaget skriver, man kan gå ud og bruge dem til et eller andet, så gør det. Der kunne meget vel være nogle, der syntes, at det var meget fint at anbringe de penge i deres egen pensionsopsparing.

Men ellers vil jeg nok sige om det konservative forslag i al almindelighed, at jeg synes, der er nogle ting i det, jeg ikke helt forstår, men det kommer jeg ind på i min ordførertale. Men jeg ville lige sige det dér til hr. Jørgen Estrup, for jeg synes nok, at det er at skyde lidt over målet, at alle pengene absolut skal ud i forbrug; det kan jeg ikke tilslutte mig.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Da Det Konservative Folkeparti i 1979 foreslog præcis, hvad hr. Jørgen Estrup i dag har foreslået, stemte hr. Jørgen Estrups parti imod. Da foreslog Det Konservative Folkeparti, at midlerne skulle omplaceres efter folks eget valg, således at de netop blev bevaret som opsparing. Nu er vi i den situation, at folk – præcis som hr. Poul Nødgaard siger – har vist meget stor interesse for opsparing og placering af penge. Det er regeringen, der har svigtet og svækket aktiemulighederne, og det burde den lave om på hurtigst muligt.

Man kan da roligt regne med, at der kommer en opsparingskvote. Af de over 60-årige er det kun en tredjedel, der har taget pengene ud, og disse penge går i høj grad videre til opsparing og pensionsordninger, som desværre alle svækkes af regeringen, men dette kunne måske være en anledning til, at regeringen nu begynder at revurdere hele sin aktiepolitik. Bl.a. kunne det da være interessant, om hr. Jørgen Estrup også tog sin aktiepolitik så alvorligt, at han sagde: Medarbejderaktierne, som vi har arbejdet så meget for i Det Radikale Venstre, er nu også blevet smadret af regeringens aktiepolitik; lad os dog se at få drejet den udvikling!

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Der er mange ting, der kunne have været ordnet tidligere, hvis der havde været vilje fra konservativ side, også med hensyn til spørgsmålet om medarbejderaktier; det synes jeg ikke vi skal uddybe nærmere.

Men jeg synes da, det er interessant, for det, hr. Per Stig Møller nu står og siger, er i direkte forlængelse af det, den konservative ordfører sagde, nemlig at tiderne har ændret sig. Det, der var god politik dengang, er åbenbart ændret nu; de økonomiske vilkår har ændret sig, og det, som man fornemmer er overskriften på det konservative forslag – og den kan jeg da godt skrive under på – er: Det går ufattelig godt nu.

Helge Sander (V):

Siden Lønmodtagernes Dyrtingsfond blev oprettet for – ja, det er en 13-14 år siden – er